

На Волині з'явився фотопутівник

Видавництво «Надстир'я» до 75-річчя утворення області випустило фотопутівник «Волинь». У ньому, крім кількох сотень фотографій визначних пам'яток історії, архітектури, природи, містяться розгорнена інформація про них. Книга також подає карту області, довідковий матеріал про музеї краю, об'єкти зеленого туризму, готелі, заклади культури, роботу громадського транспорту. Окремий розділ відвели фестивалю. Видання буде корисним не лише гостям області, але й волинянам.

Благодійники придбали «Донбасу» засоби зв'язку

Благодійний фонд «Волинь-2014» придбав для потреб волинян, які несуть службу в підрозділі громадсько-територіальної оборони «Батальйон спеціального призначення «Донбас», матеріально-технічні засоби на загальну суму понад 100 тисяч гривень. Зокрема, благодійники оплатили закупівлю 12 радіостанцій Motorola DP2400 (136–174 МГц) та 24 акумуляторних батарей до них.

13

Відомості.інфо
№48 (740)

11 - 17 грудня 2014 року
<http://www.vidomosti.info/>

ЖИТТЯ

До сільської цілительки з Молчанова ідуть звідусіль

За допомогою молитов і воску, з якого виготовляють свічки, баба Надя лікує різні хвороби

Село спало. Довкола жодного вогника. Дочекавшись, поки хтось прокинеться, теж дрімаю у машині разом зі знайомими, до яких напросилася, щоб поїхати до сільської цілительки, про котру вже давно планувала розповісти читачам.

— То ви до Надії? Крайня хата під лісом. Та самі побачите: там люди вже носять, — пояснював нам дорогу старшого віку чоловік, який під ранок вийшов порати худобу. — Тут ще є її родичка. Може, вона допоможе. До хати тьоті Наді, званої цілительки та знахарки з Молчанова, від Луцької траси — рукою подати. Якщо добиратися з боку Володимира-Волинського, їхати треба у луцькому напрямку до першої зупинки від Війниці, що у Локачинському районі.

Перед її обійстям — черга: тут і піші, і з транспортом. Займаємо і собі, розпитуючи людей про цю жінку.

— Не знаю, чи буде Надія приймати сьогодні. Хворіла вона, то раніше всіх відправляла назад, — розмірковувала чорнява відвідувачка з Ковеля, підгодовуючи бабусину кішку. — Я вже втретє приїжджаю сюди, та все ніяк не можу потрапити. Хоч, щоб віск вилила і правду сказала.

Хтось зайняв чергу ще вчора. Легше тим, хто очікував у автіваках, бо менше мерзля. О пів на восьму відчинилися ворота. Старший чоловік, пильно оглядаючи присутніх, попередив, що Надія спершу прийматиме тих, хто не потрапив до неї раніше.

Відвідувачі заметушилися, перевіривши чергу. А чоловік поспішив годувати курей та індичок. Не забув і чорного песика, який, мов дзвіночок, безперестанку гавкав. Очевидно, він так і не звик до непрояханих гостей.

— У кожному селі колись були знахарі, до них зверталися по допомогу, коли немовлята погано спали, діти чи дорослі хворіли. Вони і рожу спалювали, і яйця виливали, кажуть, допомагало, — перемовлялися між собою люди. У цей час на вулицю під'їхала ще одна машина. Четверо відвідувачів про щось розмовляли по-італійськи. Але, як виявилось пізніше, це українці, котрі вернулись із заробітків.

— Я телефонувала, мене приймуть, — пояснювала одна з жінок тим, хто її перейняв, не пускаючи без черги. — Ми завтра від'їжджаємо, треба конче до Наді. Та очікувачі все не поступалися.

— Моя дитина мерзне, а мені

ще додому добиратись, — бідкалася жінка з Ковеля. І показала на шії у дитини гульку, мов яйце. — Лікарі кажуть, що її різати треба, а я не відважуюсь. Не знаю, куди вже їхати...

З хати через подвір'я прошкувала господиня. Вона, незважаючи на старший вік, виглядала жвавою та рухливою. Заірнула у курник, потім — у помешкання, де приймала людей. Це приміщення більше було схоже на літню кухню, але мало двоє дверей. Одні, менші, були врзані до половини. Пізніше зрозуміла чому. В кімнаті постійно горів вогонь і спалювався віск, було чадно й димно, а через верх надходило свіже повітря. Коли ж холодно — причинялись, але не повністю, більші двері. На них висів папір із графіком прийому: у свята, середу та неділю тут вихідний, у інші дні — тільки до 14-ї години.

Жінка підійшла до криниці, набрала води. З-під навісу вивнесла великий круг жовтого воску, поколола його на дрібні шматки. Йй напросився допомагати молодий чоловік, який тримав у руках тещу з паперами. Його першого і покликкала знахарка.

Я колись у мурашник навіть ноги пхала. Ні, я не жартую, бо, коли народила дитя, ноги віднялись. І худюча була, мов очеретина. Думала, не виживу. Чоловік брав мене на руки, ставив у купину із комахами. Мурахи мене кусали, а я спершу нічого не чула, а потім біль відчувати стала. Подивися тепер на мене: чого бракує?

— Хай він заходить. Я його знаю, то сина друг. А принесить-но мені з хати бурки, бо щось у ноги змерзла, — звернулася до лучанина.

Першого відвідувача протримала зо півгодини. Потім зайшли львів'яни із пакетами — казали, що принесли гостинці. Ті пробули дві години, але вернулись засмучені. А жінка з донькою, навпаки, раділа від

того, що дитина обійдеться без операції.

Настала черга моїх знайомих. Разом із ними зайшла і я, попередньо попросивши дозволу написати про сільську цілительку, та вона про себе розповідала мало.

У невеликій кімнаті на канані потягувалася кішка з кошенятами. А пані Надія у цей час розтоплювала віск. У помешканні ще збереглася піч, хоч тут користувались для обігріву газовим конвектором. У кутку над плиткою висіло багато ікон. Жінка звичним рухом кидала кусок воску в посудину, ставила її на вогонь, а потім виливала його у миску на воду. Посудину піднімала над головою, постійно молячись до образів.

— Голова болить, болить, болить. Тиск понижений. Багато думаєш, думаєш, думаєш (чомусь майже кожне слово вона повторювала тричі). Щоб одужати, треба кожного ранку пити краплі, які піднімуть тиск, — лимонник, елеутерокок. Коли ліків нема — беріть каву. А коли вже й кави не допоможе, можна випити ложку коньяку. Він не зашкодить. Слухай мене — і будеш здоровим, — радить вона знайомому, наказуючи йому, щоб повірив у Боже молитву і на вернувся до Всевишнього.

Я намагаюся пожартувати: «Спиртне пити кожного дня — так і спитися можна».

— Ти не бійся, цього не буде, а от зі спиною у тебе проблеми, — це вже до мене. — Але тут біди нема. Плавай увесь рік. Де хочеш, там і плавай.

І розминай її постійно. А ось мазати нічим не треба, хіба мурашиним спиртом: він добре розігріває. А ще краще «назбирати» мурах і залити спиртом. Я колись у мурашник навіть ноги пхала. Ні, я не жартую, бо, коли народила дитя, ноги віднялись. І худюча була, мов очеретина. Думала, не виживу. Чоловік зі свекрухою клали мене на воза та везли у ліс. Там знаходили мурашницю, мій брав мене на руки, ставив у купину із комахами, але пильнував, щоб вони вище не лізли. Мурахи мене кусали, а я спершу нічого не чула, а потім біль відчувати стала. Подивися тепер на мене: чого бракує?

На подвір'ї почувся гуркіт машини. Жінка виглянула на вулицю. — О, мої приїхали! Син у мене начальник у Луцьку, і невістка — теж. Вона золото! Син довго не одружувався, то я йому казала: «Не дивися на тих, що з «Мерседесами»: вони приїдуть і поїдуть. Вважай, щоби людина добра була і тебе любила». Богу дякувати, послухав, а то ходив холостяком не зна скільки.

Жінка швидко закінчила своє заняття і вийшла до гурту.

— Усе, людоньки! Змучилась я. Ідіть краще молитесь, ідіть у церкву і приходьте до мене з хорошою звісткою, з бідою — не приходьте.

На моє прохання зробити знімок для газети знахарка запротестувала. Не захотіла вона назвати і свого прізвища: «Нащо? Мене й так усі знають. Пишіть так: Надя з Молчанова».

Тетяна АДАМОВИЧ

Відкрилася виставка, присвячена досліднику Волинського Полісся

8 грудня виповнилося 150 років від дня народження відомого українського та польського ботаніка-флориста, систематика і географа рослин, який у молоді роки ґрунтовно дослідив флору Волинського Полісся Йосипа Пачоського. Його праця «Флора Полісся та прилеглих місцевостей» не втратила актуальності й сьогодні. У відділі природи Волинського краєзнавчого музею відкрилася виставка, присвячена життю й діяльності вченого-біолога й природодослідника.

Йосип Пачоський був широко ерудованою людиною і видатним ученим у галузі біологічної науки. Його перу належать понад 300 ґрунтовних наукових праць, присвячених глибокому та всебічному вивченню складу й історії розвитку флори середньої і південної частини Східної Європи, головним чином України та Польщі, а також висвітленню загальних питань ботанічної і частково зоологічної науки. Він був одним із творців фітоценології — розділу ботаніки, який вивчає рослинні угруповання, й автором першого підручника з цієї дисципліни. Йосип Пачоський став одним із ініціаторів охорони степу. Саме за його порадою в 1898 р. було виділено кілька ділянок цілинного степу в Асканії-Новій, які згодом стали основою для створення біосферного заповідника «Асканія-Нова» ім. Фальц-Фейна.

На виставці у музеї можна побачити фото вченого, фотокопії сторінок його наукових праць.

Людмила ЛАНШИНА

Зоопарк у Луцьку незабаром отримає нове життя

«Відомості» вже писали про те, що в зоопарку, розміщеному в Центральному парку Луцька, тривають активні будівельні роботи із

благоустрою території. Як повідомили в міськраді, до жовтня 2015 року тут мають з'явитися сучасне містечко для звірів та облаштовані місця

для відвідувачів. Цей проект співфінансується Європейським Союзом у рамках Програми транскордонного співробітництва «Польща-Білорусь-Україна» на 2007–2013 роки та виконавчим комітетом Луцької міської ради. Бюджет для Луцька становить 1 528 153,51 євро.

Зокрема, планують облаштувати містечко для ведмедів площею 1736 кв. м, яке матиме чотири вольєри та два басейни, містечко для левів (1250 «квадратів») із вольєрами для лева та левиці, а також оглядовий майданчик. Окрім того, буде прокладено 700 м нових доріг і тротуарів. Мерія планує встановити 14 ліхтарів, вмонтувати 10 камер безпеки (відеоспостереження). А ще — побудувати 1021 м системи водопостачання, включаючи ремонт обладнання артезіанських свердловин. Встановити два насоси для стічних вод (перекачуватимуть 15,0 м³ у

добу). Прокласти 520 м каналізації. Аби відвідувачам було добре орієнтуватися на території, виготовлять 40 металевих інформаційних табли-

чок. Також розглядають питання можливості виконання додаткових робіт щодо благоустрою території.

